

ROMANI 7 – diagramare

¹ Nu știți, fraților – căci vorbesc unor oameni care cunosc Legea –
că Legea are stăpânire asupra omului câtă vreme trăiește el?

² Căci femeia măritată este legată prin Lege de bărbatul ei
câtă vreme trăiește el;
dar dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de legea bărbatului ei.
³ Dacă deci, când îi trăiește bărbatul,
ea se mărită după altul, se va chema preacurvă;
dar dacă-i moare bărbatul,
este dezlegată de lege,
așa că nu mai este preacurvă, dacă se mărită după altul.

⁴ Tot astfel, frații mei, prin trupul lui Hristos,
și voi ați murit în ce privește Legea,
ca să fiți ai altuia, adică ai Celui ce a înviat din morți;
și aceasta, ca să aducem rod pentru Dumnezeu.

⁵ Căci, când trăiam sub firea noastră pământească,
patimile păcatelor, ațâțate de Lege,
lucrau în mădularele noastre
și ne făceau să aducem roade pentru moarte.

⁶ Dar acum, am fost izbăviți de Lege
și suntem morți față de Legea aceasta care ne ținea robi,
pentru ca să slujim lui Dumnezeu într-un duh nou,
iar nu după vechea slovă.

⁷ Deci ce vom zice?
Legea este ceva păcătos?

Nicidecum!

Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege.
De pildă, n-aș fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: „Să nu poftești!”
⁸ Apoi păcatul a luat prilejul
și a făcut să se nască în mine, prin poruncă,
tot felul de poftes;
căci fără Lege, păcatul este mort.

⁹ Odinioară, fiindcă eram fără Lege,
trăiam;
dar, când a venit porunca, păcatul a înviat,
și eu am murit.
¹⁰ Și porunca, ea, care trebuia să-mi dea viața,
mi-a pricinuit moartea.

¹¹ Pentru că păcatul a luat prilejul,
prin ea m-a amăgit,
și prin însăși porunca aceasta m-a lovit cu moartea.

¹² Așa că Legea, negreșit, este sfântă,
și porunca este sfântă, dreaptă și bună.

¹³ Atunci, un lucru bun mi-a dat moartea?
Nicidecum.

Dar păcatul, tocmai ca să iasă la iveală ca păcat,
mi-a dat moartea printr-un lucru bun,
pentru ca păcatul să se arate afară din cale de păcătos,
prin faptul că se sluzea de aceeași poruncă.

¹⁴ Știm, în adevăr, că Legea este duhovnicească;
dar eu sunt pământesc,

vândut rob păcatului.
15 Căci nu știu ce fac: nu fac ce vreau,
ci fac ce urăsc.
16 Acum, dacă fac ce nu vreau,
mărturisesc prin aceasta că Legea este bună.
17 Și atunci, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta,
ci păcatul care locuiește în mine.
18 Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine,
adică în firea mea pământească,
pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele,
dar n-am puterea să-l fac.
19 Căci binele pe care vreau să-l fac, nu-l fac,
ci răul pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac!
20 Și dacă fac ce nu vreau să fac,
nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta,
ci păcatul care locuiește în mine.
21 Găsesc, dar, în mine legea aceasta:
când vreau să fac binele, răul este lipit de mine.
22 Fiindcă, după omul dinăuntru, îmi place Legea lui Dumnezeu;
23 dar văd în mădularele mele o altă lege
care se luptă împotriva legii primite de mintea mea
și mă ține rob legii păcatului care este în mădularele mele.
24 O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte...?
25 Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Hristos,
Domnul nostru!...
Astfel, dar, cu mintea, eu slujesc Legii lui Dumnezeu;
dar cu firea pământească slujesc legii păcatului.